

Dimarts I

Is 11,1-10; Lc 10,21-24

Novembre 29

*J*ESÚS, PLE DE LA JOIA DE L'ESPERIT SANT, digué: «T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho.

El meu Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix qui és el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix qui és el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.»

Després es va girar cap als deixebles i, a part, els digué: «Feliços els ulls que veuen el que vosaltres veieu! Us asseguro que molts profetes i reis van voler veure el que vosaltres veieu, però no ho veieren, i sentir el que vosaltres sentiu, però no ho sentiren.»

☒ **Preparació:** Esperit Sant, ajuda'm a conèixer Jesús. Ell és el rostre encarnat de Déu entre nosaltres, el camí que ens porta al Pare. Ajuda'm a acollir les seves paraules amb un cor disposat a posar-les en pràctica.

☒ **Lectura:** La literatura sapiencial de l'Antic Testament dóna una gran importància a la figura del savi, que és la persona que vol aprendre, que vol deixar-se ensenyar per Déu, pels seus preceptes, per la vida i pels altres. És la persona que tem Déu i practica la seva justícia. Al seu davant se situa el neci, que no és pas aquell que no té capacitat intel·lectual, sinó, sobretot, el qui demostra una escassa inclinació i disposició per aprendre, per deixar-se corregir i per acollir l'ensenyament. És la persona supèrbia que no es vol deixar ensenyar ni corregir per la vida, pels altres, per Déu... Semblantment als llibres sapiencials, Jesús estableix una oposició entre els qui es creuen savis, els fariseus i els doctors de la

Llei, els qui creuen que ja ho saben tot sobre Déu, i aquells als qui veritablement se'ls ha concedit la saviesa: els senzills, els petits, els qui s'acosten a Jesús per escoltar-lo. Els qui estan satisfets, enfront dels necessitats de Déu.

✦ **Meditació:** Aquesta lloança de Jesús interpel·la la meua actitud davant la Paraula de Déu que cada dia se'm presenta nova, diferent, *disfressada* d'esdeveniments, successos, persones... Déu em parla de diferents maneres i la saviesa de la vida potser rau en deixar-me ensenyar per Ell, que és present en cada esdeveniment, que em parla de mil maneres. Fins i tot allà on jo mai no ho hauria sospitat: en el pecat, en la malaltia, en el dolor... La saviesa bíblica estarà en fer-me senzill, com un nen, i deixar-me ensenyar, en no tancar el meu cor ni la meua intel·ligència a la veu de Déu que em parla contínuament.

✦ **Oració:** Gràcies, Jesús, per descobrir-nos com és Déu, gràcies perquè en el teu rostre d'amor, de misericòrdia, de tendresa entranyable, hi descobreixo un Déu que és Pare. Ajuda'm, Senyor, a desterrar els meus prejudicis sobre les persones, sobre els qui són diferents a mi. Senyor, vull donar a tothom una oportunitat, tal com tu ho fas. I deixar que el teu Esperit em parli en cada esdeveniment.

✦ **Contemplació:** Diu sant Pau: «Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen» (Rm 8,28). Ser cristià és contemplar Déu darrere de cada esdeveniment. Ell sempre hi és, amb mi, amb nosaltres. Aquesta és la diferència entre ser creient o no ser-ne.

✦ **Acció:** Avui vull anar per la vida amb els ulls ben oberts, exercitant la mirada del cor. Per descobrir la presència de Déu que, si no paro atenció, pot passar-me desapercebuda. I llavors tornar-li la mirada, amb agraïment, per ser aquí, present, encarnat, entranyat.